

АСЕРТИВНОСТ

ТИХАНА ЛИПОВЕЦ ФРАЦУЉ • ЈЕЛЕНА БРЕЗОВЕЦ

ГОСПОЋИЦА ХОЋУ

Ово је Мила. Она се понекад осећа **НЕВИДЉИВОМ**. Неприметном.

Сигурно се сада у чуду питаш како је могуће да једна девојчица потпуно изгуби своју боју и осећа се невидљивом. Наравно, није се то догодило изненада или преко ноћи. Само мало стрпљења, све ћеш ускоро сазнати.

Осећати се невидљивим није баш нека фора.
На пример, када Милин млађи брат Макс копа по њеним стварима и без питања јој узима играчке, она га на ивици суза моли:
– Врати ми моју Лори.
А Макс је уопште не чује и као да Миле нема, јури по стану и шутира њену најдражу плишану овчицу.

А Милина старија сестра Бела, због свог продорног гласа прозвана Децибела, често пушта музику док Мила ради домаћи задатак у њиховој заједничкој соби. Бела плеше и гласно пева песме свог омиљеног бенда као да Миле тамо и нема. А Мила се труди да рачуна, чита и пише иако јој гласна музика стварно смета, али ћути и трпи јер не воли када се Бела на њу љути.

И мама често говори Мили:

– С тобом је увек све тако лако, ти си тако блага... моја Милица
Камилица.

– Нашу Милу нити чујеш нити видиш. Требало би да се на њу угледате –
каткад тата говори Максу и Бели.

Мили се свиђало када би мама и тата тако говорили и веома је волела
када су сви око ње били срећни, па се зато својски трудила да свима угоди.
Осим тога, бојала се свађе, те никога никад није хтела да разљути или да за
нешто буде крива.

– Хоћеш ли још мало грашка? То ти је јако здраво! – наговарала би
Милу бака, а Мила би увек послушно прихватала иако је заправо већ била
потпуно сита.

– Погледај ове дивне хаљинице! – мама би усхићено померала вешалице у продавници. – Хајде, одабери коју год желиш! Хоћеш можда ову ружичасту с плавим цветовима? Дивна је!

– **Хоћу** – одговорила би Мила мами, кришом погледајући кариране сукње на другом крају продавнице. Како је само жарко желела једну такву карирану сукњу!

И тако је било лако с нашом Милом. Увек и на све спремно је одговарала: „Хоћу.”

И Милина учитељица често би говорила деци из одељења:

– Мила је узорна девојчица, никад не прави проблеме. Сви би требало тако да се понашате!

Деца то баш и нису волела, па су Милу често задиркивала:

– Мила, Мила, нежна као свила!

Мила би само одмахивала руком или се смешкала, иако јој то није било по вољи. Нарочито је растужило кад ју је Матеј прозвао **госпођица Хоћу**, на шта је цело одељење праснуло у смех.

Девојчица Мила често се осећа **невидљивом**. Неиримејном. Сијурно се сада у чуду иишаш како је мојуће да једна девојчица иошјуно изиуби своју боју и осећа се невидљивом. Наравно, није се шo дојодило изненада или иреко ноћи. Наирошив, Мила је увек свима желела да ујоди. Желела је да су сви око ње срејни. Осим шoиa, Мила се бојала свађе иa није хшела никада никоiа да разљушii или да за нешшo буде крива, зашo је на све ирисшaјала и iоворила 'да' и 'хоћу'. Чак је и иријашељима из разреда шo било мало чудно, иa су је ирозвали iосiођица Хоћу. Али једноiа дана Милу је иреиравила љушња и одлучила је да се заузме за себе и да каже оно шшo жели и шшo зайраво иреба.

Прича **Госпођица Хоћу** део је серија сликовница о развоју социоемоционалних компетенција код деце. То је прича о **асертивности**, односно о развоју вештине искреног изражавања сопственог мишљења, осећаја и ставова на начин који не повређују друге. Девојчица Мила ће децу научити да пасивно понашање није најбољи избор у ситуацијама када бисмо заправо требали да се изборимо за себе, искажемо своје потребе, ставове и осећања. Мила ће нам показати како је то могуће учинити на прихватљив начин, с циљем стварања стабилних и искрених односа.

Издања објављена у серији:

ISBN 978-86-6120-030-4

9 788661 200304